

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl dne 27.11.2013 předsedkyní senátu JUDr. Reginou Sypeckou jako samosoudkyní ve věci žalobce **Ing. Jiřího J[redacted]**, nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Petrem Ulmannem, advokátem se sídlem Jestřabí 974, Liberec, proti žalované **Gabriele H[redacted]** nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupené Zdeňkem H[redacted], nar. [redacted] bytem [redacted] o zaplacení částky 30.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 30.000,- Kč se 7,75% úrokem z prodlení od 26.10.2010 do zaplacení, to vše do tří dnů po právní moci rozsudku.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 23.222,- Kč k rukám právního zástupce žalobce do tří dnů po právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu, kterou se domáhal vydání rozhodnutí, jímž by bylo žalované uloženo zaplatit žalobci částku 30.000,- Kč s tím, že tuto částku žalobce žalované půjčil dne 11.10.2010, a to na základě písemně uzavřené smlouvy o půjčce, kde byly uvedeny veškeré podmínky této půjčky. Žalovaná se dle této smlouvy zavázala vrátit dlužnou částku do 25.10.2010, toto však neučinila, žalobce se proto obrátil se svým nárok na soud.

Soud po provedeném dokazování vydal dne 13.6.2012 rozsudek, kterým žalobě v celém rozsahu vyhověl, když dospěl k závěru, že žalovaná neunesla důkazní břemeno o svém tvrzení, že půjčenou částku již žalobci vrátila. Soud vycházel z listinných důkazů a dále ze svědeckých výpovědí svědků Libora V[redacted] a Jaroslavy J[redacted] –

manželky žalobce, na jejichž základě dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. S ohledem na tyto důkazy soud upustil od výsledku svědka Ing. Jiřího R. [REDACTED] navrženého žalovanou, jenž se opakovaně k jednání za účelem výsledku nedostavil.

Odvolací soud usnesením ze dne 23.7.2013 č.j. 83Co 78/2013-79 rozsudek okresního soudu zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Ve svém rozhodnutí vyslovil právní názor, že soud prvního stupně učinil závěr o jedné skutkové verzi na základě provedeného dokazování a výsledku svědků, aniž by však byl vyslechnut klíčový svědek ve vztahu k tvrzení žalované o vrácení půjčky a okolnostech tohoto vrácení, a to navržený svědek Ing. R. [REDACTED]

V obnoveném řízení soud vyslechl Ing. Jiřího R. [REDACTED] jako svědka. Tento svědek ve své výpovědi uvedl, že podepsal prohlášení ze dne 22.3.2012, které je založeno ve spisu (na čl. 18) s tím, že toto čestné prohlášení však on sám nesepisoval, předložil mu již hotový text k podpisu zástupce žalované Zdeněk H. [REDACTED], že potřebuje, aby mu potvrdil, že vrátil nějaký dluh, jinak, že mu hrozí soud. Svědek uvedl, že si toto prohlášení předtím ani pořádně nepřečetl a toto prohlášení podepsal. Poté, kdy mu byl přečten text tohoto prohlášení, kdy měl prohlásit, že dne 6.12.2010 osobně odvezl do rozestavěného domu Penzionu Bucharka částku 30.000,- Kč, kterou předal Zdeňku H. [REDACTED] a že byl následně svědkem předání této výše uvedené částky Ing. Jiřímu J. [REDACTED] jako úhrady dluhu Gabriely H. [REDACTED] svědek uvedl, že v prohlášení tvrzené skutečnosti se nezakládají na pravdě. Především popřel, že by byl svědkem předání částky 30.000,- Kč žalobci, jak se uvádí v prohlášení. Ve své výpovědi pouze potvrdil, že před určitou dobou, kterou si však nedokáže vybavit, pouze si vybavil to, že se jednalo o roční období, kdy nebyl žádný sníh, tak byl požádán panem H. [REDACTED] o půjčení částky 34.000,- Kč. Tuto částku v obálce, v níž byly dvoutisícové bankovky v celkové hodnotě 34.000,- Kč, skutečně dovezl do penzionu, předal obálku v předání Penzionu Bucharka panu H. [REDACTED]. Po předání peněz nastoupil svědek hned do auta a odjel. Neviděl tedy, jestli tyto peníze pan H. [REDACTED] někomu předával, či jak s nimi naložil. Pokud jde o datum uvedeného prohlášení, k tomu se svědek dále vyjádřil, že toto prohlášení podepisoval zhruba půl roku poté, kdy tuto půjčku poskytl. Popřel, že by mezi půjčkou a podepsáním uvedeného prohlášení uplynulo více jak půl roku. Dále svědek uvedl, že zástupci žalované půjčil peníze i v jiných případech, zástupce mu k dnešnímu dni dluží vedle uvedené částky 34.000,- Kč ještě dalších 50.000,- Kč, které rovněž nevrátil.

Na základě tohoto provedeného důkazu a v kontextu s dalšími důkazy, které byly provedeny již v předchozím řízení, dospěl soud k závěru, že se žalované ani tímto důkazem nepodařilo prokázat, že žalovanou částku 30.000,- Kč skutečně žalobci dne 6.12.2010 vrátila. Naopak má soud za to, že žalovaná a její manžel, coby její zástupce, využili situace, kdy mezi nimi a svědkem probíhaly i jiné platební transakce, kdy jim svědek byl ochoten opakovaně poskytnout půjčku. Účelově pak ve svých tvrzeních jednu z těchto půjček nasměrovali k dosud neuhrazenému dluhu vůči žalobci. Vyplývá to z výpovědi samotného svědka, který vyloučil zimní období, kdy měl částku přivést do Penzionu Bucharka a jednak o podepsaném prohlášení z března 2012 uvedl, že je podepsal zhruba půl roku poté, kdy půjčku poskytl. Půjčka tak musela být poskytnuta někdy na podzim roku 2011. Dále je rozpor i v tom, že svědek uváděl i jinou částku, kterou měl předat zástupci žalované, přitom zástupce jako svědek uváděl, že tuto obálku v nezměněné podobě, tedy aniž by z této obálky bral nějaké peníze, předal žalobci.

Pokud zástupce žalované v samotném závěru řízení navrhoval výslech jistého Roberta J. s tím, že tento svědek by měl zpochybnit žalobcem předložený důkaz, a to paragon vystavený společností Steak ze dne 6.12.2010 s tím, že se jedná o provozního této firmy, který může potvrdit, že takový paragon nebyl toho dne vydán, soud tento důkaz s ohledem na dosud provedené dokazování, neprovedl, a to i s ohledem na to, že se jedná pouze o důkaz, který by měl zpochybnit konzumaci oběda v určité firmě ve východních Čechách, když důkazní břemeno žalované spočívá především v prokázání té skutečnosti, že dluh vůči žalobci byl ze strany žalované žalobci již zaplacen a že je tedy žaloba nedůvodná. Navržený důkaz byl tak pro další důkazy, které dle názoru soudu nepochybně vyvrátily tvrzení žalovaného, že se žalobce dne 6.12.2010 nacházel v Liberci v Penzionu Bucharka v dopoledních hodinách, shledán jako irelevantní. Protože žalovaná žádnými dalšími důkazy neprokázala, že dluh vůči žalobci uhradila, soud i po doplněném dokazování shledal žalobu důvodnou. Dospěl k závěru, že byla uzavřena smlouva o půjčce ve smyslu § 657 odst. 1 obč.zák., na základě této smlouvy o půjčce převzala žalovaná částku 30.000,- Kč od žalobce, zavázala se jí vrátit do 25.10.2012, toto však do dnešního dne neučinila. Soud proto rozhodl tak, že žalované uložil zaplatit žalovanou částku včetně úroku z prodlení, na který vznikl žalobci ve smyslu ust. § 517 obč.zák. nárok.

Soud dále rozhodl o povinnosti žalované nahradit žalobci náklady řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku 1.200,- Kč a dále v nákladech za právní zastoupení, kdy se jedná o odměnu advokáta, 7 úkonů po 2.300,- Kč, 7 režijních paušálů po 300,- Kč a 21% DPH. Celkem tedy činí náklady 23.222,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci, prostřednictvím soudu podepsaného, písemně, dvojmo.

V Liberci dne 27. listopadu 2013

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Duchoňová

JUDr. Regina Sypecká, v.r.
předsedkyně senátu